

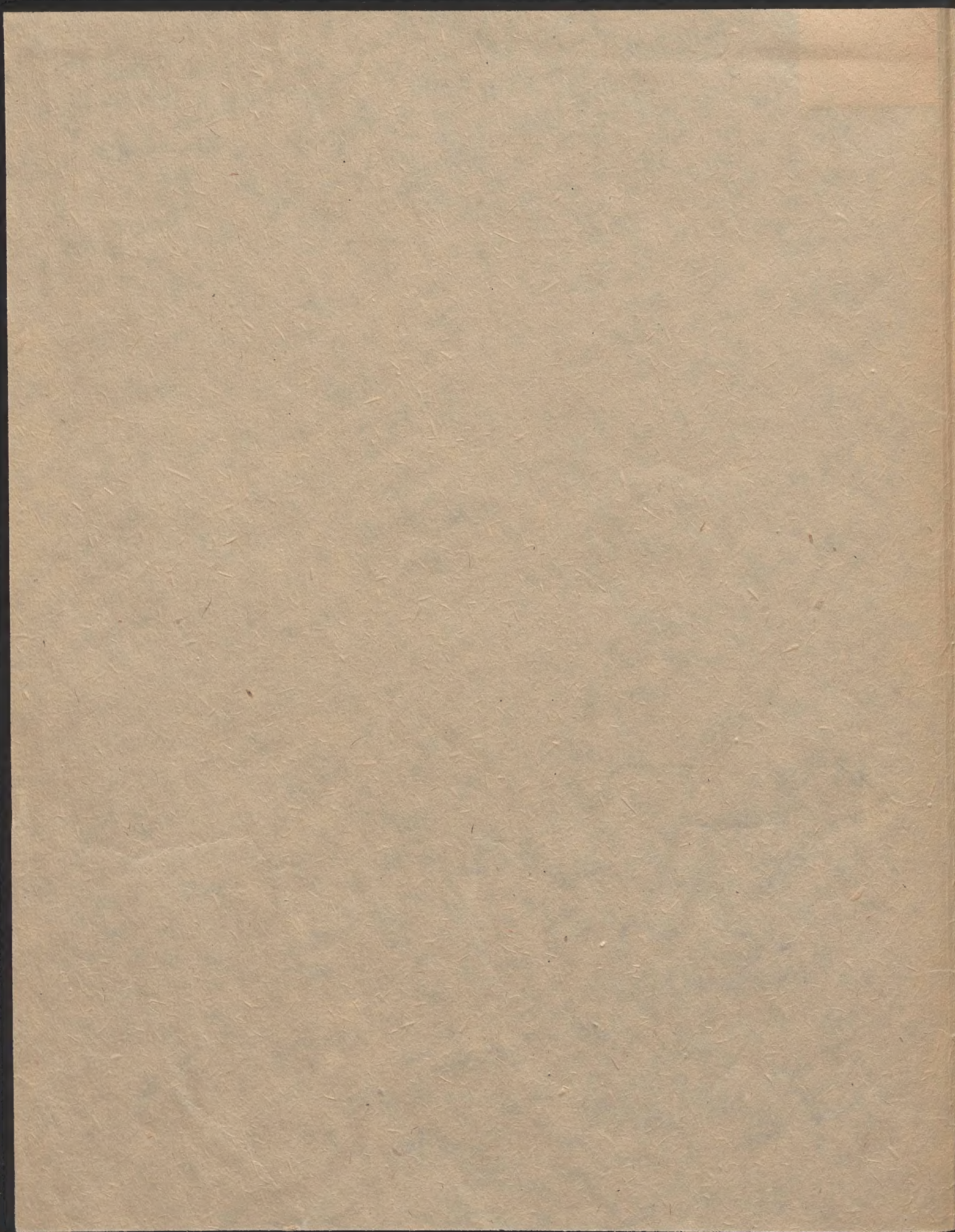
8352

8352

Pawlicki Stefan, kc. prof. dr.
„Myśli do konferencji.”
R. 1880.

O prawdziwym i rzekomym postępie.

Kiedy więc ma pewne swoje hasło, pod którym walony, pewną myśl, w której urzeczywistnieniu składzie on swoje zadanie. W przeszłym wieku ulubionym słowem była ludzkość, potem wolność, równość, braterstwo - dzisiaj podają inne górnice postęps. Trzeba dobrze przypatrzeć się słowom takim, bo ich potęga nader wielka - wzrzuć im się klaniają - prawdziwy to mas, prawdziwa tyrania. Panowanie hasła społecznego lekko silne, jak panowanie mody.

2° Wiskazy jenne mamy obowiązki zastanawiania się nad temi hasłami jeżeli są różnorne przeciw Kościołowi. Dzisiaj tak się mas z postęps, że jest on godtem wyprzeknie sekty sprzyjających na zgubę chrześ: judas gdy kiedy prawy uczeń Chr: narzany jest zarofany, młotany, wrogiem postęps. -

Czemie postęps ^{rozwojem} niewątpliwie ruchem. Postępsujemy się w rozumie, w naukach, w mądrości, w cnotie. Kiedy ruch jest drogą, a droga tony. Dwa kresy: jest w niej paradyt i koniec. Otóż w postępsie ludzkim jest osoba, która się rozwija, jest cel do którego zmierzamy. Takie to cel, do którego zatajamy? Sierżenie - a czemu sierżenie? Złączenie się z Bogiem.

Ten cel ostateczny - ut fili' simus, ut heredes - jest nagrodą drugiej, nobelnej pracy a praca ta jest zakoneu postęps.

pewne słowa w których wiele nowe zdanie

wymaga tego dobru naszej duszy

3° Wszystkie hasła społeczne były już od wieków używane w Kościele: wolność, braterstwo, równość były znane i drogic pierwszymu chrześ: - zawsze za nie Kościół narażał się na prześladowanie - ~~skład~~ więc przeto, że dzisiaj te same słowa mają znaczenie przeciw Kościołowi - oczywiście stąd, że na wielki obrot przeciwchrześ: nadali im znaczenie inne, w krymione, błąd. Stąd obowiązki mamy postać je pod wielor. listy, pod rząd rymy. Trzeba słowom wrócić ich znaczenie (Pius IX)

† Dwa kresy oznaczają drogę -

† W rozwoju ludzkim jest a paradyt. Drugi osoba, nie zarobem stady i it innych wieloznacznych - ukończone cel wzmocny, do którego ułożenia

drugi a przebieg drugiego jest naszym postęps. Ten postęps wymaga pracy ogromnej - jeliż ukończone tej pracy

Będziem mitować Pana Boga Twego itd.
W tym najwyższym nakazie zawarte są
prawo postępu i społecznej pracy.
Gdy dziecko przychodzi na świat, nie kocha
Boga, dopóki jest pod grzeszem pierwo-
rodziny - wreszcie jest wrogiem Jego - ob-
myte wody chrztu są: odzieniem Łaski
wiarogodną, a z nią potrojne aspo-
sobiwanie wiary, nadziei, miłości
Wtedy wolnym jest do spełniania woli
Bożej, ale nie raz, potrzeba nam dźwie-
żyć ias' nastąpiła Dla niego chwila, że
wzięcie sobie sprawy z wymagań Bożych,
że rozwinięcie się od dobrego - zaczyna-
jąc odnowę, spełniać rozkaz Boży a
ten rozkaz w owych słowach:

Będziem mitować P. Boga Twego itd.
Co za praca ogromna, co za olbrzymi
postęp roztacza się przed nami
Ktoż potrafi powiedzieć o sobie, że już
kocha Boga z wszystkich sił swoich -
a dopóki tego nie potrafi, dopóty istnie-
je prawo pracy, pracy węższej, dalszo-
wej, a gdzie praca, do celu wewnętrznego
związane, ten postęp. -

Prawo miłości obejmuje całą naszą
istotę. Jest ona wieloraka, choć w jednej
zespółona osobie: ma ciało z mądrością
sił swoich, ma duszę z jej władzami -
Mamy Kochać B. z wszystkich sił swoich
całym z napięciem wszystkich zasobów
ciała i ducha.

Tępy jest ^{roz} ~~przewodnik~~ ^{władze} duszy ludzkiej:
jedną związaną do ciała i wziętą z niego
zespółoną a tam jest uwięź, drugie
dnie spełniać niematerialne, wstawić
kardego ducha nieśmiertelnego - wolać
i rozum. Kochać Boga z całej duszy
będzie Kochać go całym rozumem, całym
rozumem, całą wolą

bedzie wiec postep potrójny:

1° umnia 2° rozumu 3° woli -

Tedna z tych wladz jest przednia, wazniejsza, niezbedna ^{rozumu} innych - to wladza jest rozum - dopoki otworzeli nie ma rozumu, dopoty nie zna prawa, nie ma odpowiedzialnosci - prace swiadoma dopiero wtedy sie zaczyna, gdy ma rozum.

O postepie rozumu.

Bog jest prawda -

Bedziesz mlowal Boga z calej myslci Twojej.

Mlowie jest dzieniem, ruchem istoty rozumnej do przedmiotu - Celem mlowia jest posiedzenie przedmiotu, wzgled go w siebie - Tezeli tym przedmiotem ukochanym jest osoba druga, a tytko wtedy moze byc mowa o prawdziwej mlowi, nastepujace unja osob, zlamie sie wyrostkami wladzemi, tak i karda jest w drugiej.

Powiedzial Chr: o tym, co go mlowie, ze on jest w Chr: a Chr. w nim.

Ta praca zespolenia z przedmiotem mlowi musi byc dokonana, przez wytyczenie wyrostkow wladz, stąd mowi pismo: „bedziesz mlowal z wyrostkow wladz sil Twoich”, a karda wladze innymi sposobem to prace spelnia. Nam tutaj restanowiuz nad wola, ktora przypada rozumowi.

Rozum stancini nie kocha, bo nie jest wladza dziatajaca; on tytko dziatkiem, w ktorego blasku inne wladze chunij spelniaja swa prace. Jest on okiem duszy, ktorem ona sportnego drugo po ktorej chodzi, cel do ktorego zmierza. Gdy oko nie widzi, niawto zgasnie, dusza omackiem chodzi, bezzumna nie staje - nie wolna jest wyzna mlowi.

Jo. 6. 57: in me manet et ego in illo
15-4. Manete in me et ego in uobis
1 Jo. 4. 15 Deo in eo manet et ipse in Deo.

Z drugiej strony pewna analogia z dziataniem, bo on przynajmniej wieze jsieli sie niey, to jej obrzy, jej rozgare.

Praca rozumu zowie się myśleniem a jego celem porzucanie. Porzucanie w ten sposób nie jest intuicyjnym, lecz od znanych przedmiotów do niemyślanych postępując argumentacyjnie. Z takiej konstytucji psychol. naszego po-
rzuca wynika, że myślenie, jeżeli ma dojść do przedmiotu, musi

- 1° mieć punkt wyjścia cz. zasady.
- 2° mieć metodę pewną i potrzebne środki.
- 3° mieć cel jasny cz. ostatni przedmiot porzucania.

* Cel jest w każdej pracy najważniejszy - daje główną pobudkę.

1 Reg. 2.3 Dey scientiarum Dominus ē
Eccl. 1.9-11 Domine qui habes omnia scientia
Coloss. 2-3 In quo sunt omnes thesauri
sapientiae et scientiae absconditi
Philips 1.21 mihi est vivere Christo
est mori

Act. 17. 24 In ipso vivimus et movemur
et sumus

1° Naprawdę o celu. †

Tętu on jasno wytknięty - Jeżeli mam
zobaczyć Boga z całej myśli mojej, widzę
że przedmiotem, który ma wypełnić całą
myśl moją, rezultatem kontemplacji, przedmiotem
ma być Bóg i nie próżnię.

Tak mówi Paweł św.

Nie próżnię Boga. Czy to mało?
To znaczy wszystko, co jest, a po za tem,
co jest, co przostaje?

Bóg to nie abstrakcja, lecz pełnia
negatywności.

Bóg to nie martwe pojęcie, lecz
troszkę osób przed, wewnątrz, niekon-
kretnym zyciem ^{uścisnąć} po prostu nieznane i
zycie.

Bóg to nie samotna istota, lecz
Stwórca otoczony tysiącami istot,
które wydobył z niczego, wstawił w
przeistnienie, utrzymuje w ruchu
a potem na jednym punkcie wnieśli
jest on ojcem który miliony istot
wzrasta wola ~~przeistnienia~~ do chwale
swojej, adaptuje je do zycia.

Jeżeli wierzymy że niebiosa gwał-
townie enarrant gloriam Dei - to wtedy
złoty objawy miłości Jego, które mi
o nich namierza wszystkie ~~złoty~~
atmosferę -

2.
3
O prawdziwym i rzekomym
postępie.

Cel taki obszerny i bogaty, że w tem
życiu nigdy nie będzie osiągnięty - im więcej
do niego zbliżamy się, tem dalsze nastawiamy
niez widoki. Cel taki prawdziwy motyw
postępu, bo waga kare prawować, waga
iść napróżd, a gdzie praca, gdzie ruch, tam
postępek - -

Cel taki jeden zapewnia pracę i postęp
wszystkie inne cele podrzędne razem z
nim są przytępne, bez niego utonne,
często szkodliwe.

2° O zasadzie w: podstawy drogi.

Myślenie ludzkie od manych rzeczy zamy-
ka, aby dojść do nieuchwytnej. Formy Boga
byłoby niemożliwe bez zasad pewnych.
Teraz Bóg chce, by koniec naszego
myślnego ruchu była znajomość Jego
miał naturze ludzkiej dać potrzebne
zasady, na których oparta niewątpliwie
Jego znajdzie, zglebi, obejmie.

Te zasady są dwójakiego rodzaju:

per revelationem 1-2. g. 102. a. 5.

certitudinaliter - per se ipsa - per inde-
monstrabilia universalia principia -

Wszystko inne poręczyć utonąć con-
jecturaliter - per aliqua signa

"Ista tamen cognitio imperfecta est."

Wszystkie te podstawy dać nam Bóg
miłostliwym -

Mamy napróżd objawienie przypisane
przez dzieła rąk Bożych -

mamy nadprzyrodzone - przez słowo nie-
omyślnie, w starzym i nowym testamencie -

mamy state principia, które umysł
nasz oświecony iświadczeniem Bożym, widzi,
należnie doświadczyć do pełni iświadczenia -

Także postawimy się wobec tych zasad?

Chc. pedagoga

3° czy istnieją metody?
czy mamy środki?

Ta one drożaki: przypuszczone i niedopuszcz.
jest światło rozumu i światło łaski -
jest wiedza doświadczenia i wiara ^wprawy, wierzeń.
Kto więcej tych środków a opierając się na
wymownych zasadach - niewątpliwie dojdzie
do celu - ukocha Boga z całej
myśli swojej -

Argument historyczny:
1° Dodatni

Leżąc zjawia się chrz.: zaraz rozporządza
prace umysłową

Zaręto przenie z użyciem - mianem po ludzku.
apostoli podburzali. "Stąd apol:"
oto wszystko, z ciał wyemigrowali na podburz.
świata - byli to powściągnięci i szczeri ludzie
nie użyciem - pisali niechętnie - tylko gdy
była konieczność - gdy Bóg wymagał
piera, w najgorszych warunkach - bez
pomocy rządowej - bez sympatii publiczności
- bez reklam - wśród przesłanek
Mimo to stworzyli ^{szereg} nauk, o których
później wyobrażenia nie mieli -
gdy rano pędzono myślenie: była już gotowa
cała biblioteka:

teologia
dogmatyka - prawodawstwo Kościoła
archeologia - filozofia i w. ^{exegery} historia -
wymowa - listy - poezje -
wzrostki dzieł filozofii -
między nauki zupełnie nowe
teologia - filozofia dziejów -
we wszystkich imię nowe pomysły - w. ^{teoria} ^{teoria}
n.p. w psychologii
w etyce
w metafizyce
w kosmologii

1. Cor. 2-4: nō in persuasibilibus humane
sapientie verbis.

1. Cor. 1. 22. Quoniam ē Iudcei signa petunt
ē Græci sapientia querunt;

23. Nos autē prædicamus Christum crucifi-
xum: Iudceis quidē scandalum, gen-
tibus autē stultitiā

S. Leo, serm. I in nat. SS. Petri & Pauli:

Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangelium
Christi Roma resplendit & quæ erat
magistra erroris facta est discipula
veritatis

16. Quāvis enim multis ante uisionis ip-
sorum tui terra manū protuleris, nūq-
tamen ē q. tibi bellorum labor subiecit
quæ q. pax ecclesiæ subiecit.

49
Gdy państwo regn. upada, już dno: posiadało
ogromny rozwój umysłu: - przywróciło sobie
umysłu, co było dobrego w świecie starożytności:
ulepszony je, uściwiony - dawał miarę
nowe prawdy nowe -

A rozwój umysłu
jest fundament, na którym gmach się wznosi:
objawienie uduchowione: i wiedza ludzka -
za narzędzia, któremi dokonujemy budowę:
modlitwa i praca

wiara i nauka
jest cel i plan, przeprowadzony w rzeczywistość -
unrealizowany w całości -

Wszystkie nauki podporządkowane pod
teologię, a teologię pod miłość Boga -
Augustyna in. -

Następna wielka średnia -
wzrost miast, handlu, barbarzyństwa, i wojny
Kłopot społeczny bez miary Kłopot
niższy niż wojny, pragnie dalej
nad wzrotem umysłowym swoich ówczesnych
postaci. Klasyfikacja
wzrost najniekorzystniejszych warunków -
wzrost niewygód i cierpień dokonujemy
nie weny wielkie

podziwiamy statorii owych mezoów -
Beda

Alkuin - wielki Karola W. -

Rhabanus Maurus -

i nowa powstaje cała biblioteka -

Wszystkie działy nauki uprawiane
o ile starzytu zasobów, iść, iść -
Powstają szkoły, których praca i dźwignia
już nie karmimy -

Monaster Bee

Laufren - Anselm -

Monaster Clugny - Monte Cassino -

szkoły parafialne -

Bernardus - Szkoła św. Wiktora -

Abelard -

realizm i nominalizm -

teologia i prawnictwo

prawo rzymskie, Kościół, Królestwo -
literatury naukowe nieprzejmowane

Karanie - porywy - Komentowanie pisma
i -

Marek wiek XIII - Złoty wiek scholast.

Albert W.

Tomasz i -

Duns Scotus

Bartholomiej -

Wzrost galeji nauk upewniane
mystkie dziedzin literatury

Dante -

Polem oświecenia i odrodzenia nauk -
faktoryze tak nazwane -

Impuls wychodzi od Thomasa -

Katolicy na czele wielkiego ruchu -
protestantyzm wyprzedza dziedzin
renesansu -

Cale szeregi specjalistów, chlubiących
się z przynależnością do Thomasa -

Do soboty tryd. nauk ten się wzmaga -

W teologii powstają nowe działy -

dogm: porządek -

exegere - eklezjologia - historia Kościół -
filozofia -

a myślenie te prace nacechowane
emocjami prawdziwego postępu -

punktem wyjścia: objawienie i nauka ludzka
świadczy: modlitwa i praca -

cel: porządek i młodość Boga -

Na uwagę gnieźba teologii i teologii

filozof: Kłótnie religijne i Kościół -

oraz prawo Kościół -

inne nauki history: moralne -

na przykład, jako grunty twórcy: nauki
przegląd:

O prawdziwym i rzekomym postępie

Argument historyczny:

2° ujemny

Před Korioltem lub po za nim. takie
odbywał się ruch umysłowy, ale i odmien-
nych kolejach i z różnym powodzeniem.

a) przedchorze:

zawyma się pięknie - Koniecy smutnie
literatura grecka

rymska -

filozofia zamienia się w ogólne zastępnie -

nauki powoli gasną

W tym wieku po chrz: wszystko obumiera -

Wagi i ludzie należą

W tym obumieraniu można zauważyć

niekawe prawo:

im więcej są rzeczy religijne, tem lepsze

utwory umysłowe - im bardziej ichie

ponieważ Danna religie, tem

więcej wrytko ukończoniej -

W Grecji to widoczne

W dramacie

komedji

tragedji

filozofii

Taki samo w Rzymie, choć mniej widoczne,

to inteligencja rzy: była już zatruta

złotydem Grecji:

naprzeciw opoz. przeciw niedorazstia

W Czeskiej, który naprzeciw ma wstę -

W tym wszystkim się przeżyło -

podobniej dzieje się wśród Arabów w

Wsch: wzmach -

podobnie w Niemczech od czasu reformy -

może być postęp duchowy - ale nie

maż duchowego - duch zamienia się w materję

Rom. 1,23: \bar{e} mutauerunt gloria incorruptibilis Dei
in similitudinē imaginis corruptibilis terrę
 \bar{e} uoluerūt \bar{e} quadrupedi \bar{e} reptantia.

25. qui conuenerunt ueritate Dei in men-
daciū: \bar{e} coluerūt \bar{e} seruierunt creaturas
potiū quā Creatori qui \bar{e} benedictus in se-
cula. Amen.

S. Leo serm. I in nat. SS. Petri & Pauli:
Hec ante oculos, ignorans sua provec-
tionis auctore, in pene orbis dominare
tunc gentibus, omni gentium seniebat
erroribus e magna sibi uidebatur as-
sumpsisse religionē, quia nulla re-
spuebat falsitate.

2
Odrodzenie z nauk im więcej oddala się
od chrześcijaństwa, tem więcej traci grunt
pod nogami - wskrzesza wypstkli umarte
systemy pogańskie i piewtorzy - potem
konczy zupełnie sceptyzmem.

A wzmie sceptyzm jeśli nie śmieć ducha?
Czy postęp mōiebną, jeżeli duch umiera?

Sceptyzm jest negacyą postępu.

Sceptyzm XVIII. w. był tylko matoj popych, do
zwątpienia w rzeczy narzyc.

Jeżeli gdzie, to zwątpienie widoczne w
nowożytności antychrześcijańskiej filozofii: która
mia być najświeższym obratem postępu.
Zauważa się ona od dwóch mejsów: Dekarta
i Bakhona.

Pierwszy jak wiadomo, wywodzi z
zwątpieniem: stare dubium cartes.

Drugi z przekonaniem, że tylko negatywne
stowe dają pewność naukowor. Pierwszy
wzrąga prawo do powątpiewania jedynie
do prawt przyrodzonych, drugi nawet do
religii. Rezultatem tego ruchu jest
encyklopedyzm i wolterjanizm na zachodzie
- upadek literatury poważnej i pra-
widłowiej pięknej.

Niedopracowanie
Sceptyzm nie jest berwzględny, lecz
zwyczajnie do jednego porządku prawt się od-
nosi. Jeżeli odrzuci wiara, a tylko wzra-
mem się postępuje, powstaje racjonalizm:
Jeżeli lekceważy uwolnienie rozumu, a tylko
opiera się na wierze powstaje filozofia
wiar, ^{lub} objawienia - fatalizm mistyczny.
Pierwszy w Niemczech ujęty w system filoz.
przez Wolffa i szkołę jego - w literaturze
przez Lessingę.

Drugi ma literaturę przedstawicieli: Jacobi.

Trzecia forma sceptyzmu:

idealizm ^(optymalizm) - z którego wzięty jest panteizm
empiryzm - z którego materializm.

Dziśaj dnie inne formy walczą o panowanie
 w Niemczech i na Zachodzie -
 pozytywizm i krytycyzm
 Obie są stać się agnostycyzmem
 a wzmie znów agnostycyzm jeżeli nie w
 rażeniu wątpliwości o prawdę? -
 agnostycyzm to zupełna rezygnacja
 z prawdy; pragnienie, by ustalać
 myślenie. Dostrzegaliśmy z tego w
 archiwale tak zwanych pesymistów:
 Schopenhauer, Hartmann -

Postęp w moralności.

Jest to postęp najwzajemniejszy. Moral-
 ność nadaje wartość prawdziwą człowiekowi;
 wyszka ~~postępu~~ znamie cnoty na wszystkich
 jego wyznacznikach. Cłowiek wzruiny, urozny
 nie nie wart, jeżeli nie jest zarazem cnotliwy.
 Postęp wiedzy i nauki na nie się nie przycie,
 jeżeli nie ma postępu w cnotach.

Czyż taki postęp jest możliwy?
 Niektórzy przeczą n.p. Buckle -

Na porów mają rację.
 cytops⁺ - Sodoma i Gomora[†]

Dynastye wchodu - Babilon - wrota Babilonu -

Wtędy Jerozolima była już kupą ruin za
 czas pniestępstwa

Moralność rzydów późniejszych -

Komedye Grecy - Filips Maced. i Ateny -
 nowa Komedya grecka -

Rzym wzmie z tej Komedyi opierał -
 upadek cnoty ze Cyrona -

Spinyzowanie Kataling

Życie imperatorów - niezł chneidian
 i pogoda - igrzyska cyrkowe -

Ale do Chrystusa Pana żadnego postępu
 nie było - pesymizm trwał, i d'próciw
 go nie było -

† Gen. 6.5. Videns autē Deū qđ multa malitia
 hōm esset in terra c̄ cuncta cogitatio
 cordis intenta esset ad malū tōi tempore
 6 poenituit enī qđ hōmē fecisset in terra.

† - 18.20 Dixit itaqđ Dōmīg: Clamor Sodomę
 e Gomorrhę multiplicatus ē c̄ peccati-
 cōz exaggeratus ē nimis

„ 32. Quid si dicenti ibi dēxī? s̄ dixit:
 nō delebo propter dēxē.

Powrót adwokata i tam i sam
tego powołanie koryta - mendacium
cież, czpogenda oratio
cie zchijai tyranis - perhorre Bentusa

O prawdziwym i wiecznym
postępie

Też stosunek do Różnica - Kontentorat
uś ten, że ^{uś} przekreślaną pewnych uś
pauzowanych i krajowych - otrzyma im
czere' renowatyny, powołani -

groszki myślała nie była mu znane
urnia dumy, młotowi wstanej, ambryj
nie tylko dowolone, lecz nawet wzbrane
za dobre. - iwi drzewnego, że wybuchały
potem. strasliwemi i rykami

Sumienie jest niekompletne, jeżeli się
wzrzuca iż do życia wewnętrznego, do
umiejętności, do myśli i pragnień
Najwyższą zasadą sumienia stanowiłoby
było: być dobru zinnym społeczeństwu

Chnerisania od rana jest inny

Ze zo stösunn. D. zony

winnia między programem a chęcią malowania. pierwszy raz

nota mystosii -

- stosunek do dzieci

do stug i niewolników

So blühen -

не на изгориштва - не тѣло

ortoukhon *thasziota*, *orthapionyth*

jedną kmg. Zbar: - idea braterstwa

lowore: życie moralne jednostek

swiadectwa Tacyta, Trin. Terball:]

Stosunek do Bogów -

mitoii Boga - advariza na svetu Bozih

sta potrebna sinteti -

Świętoci na tyć w osobie i wszystkich
jej wstążek -

7une 30 meurtre d'un ⁴ _{vingt}

Zasada prog: byt' ^{doskonałym} (mniejszym) spoter:

"chneu": byz' s'wa tyng Duch Sw:

by the cotton *Chrysura*

membra Christi

Člonek p. 9:

Człowiek pogr. — do
Nie ma miłości Bogów ani oni do niego.

Bożenie wiać wracenie zarodkowych panthin,
wieloletniem okiem patrzył na parawierow
to kiedy atomicki dzielnik może rostać wrogi
Bożiem -

Od Bogów iadano tyłko danos domosnyh, mabery:
cnoty prypryzzat kady wtaruza nitom -

De nat. Deo. 36. Atq. h. quidē omēs mortales nū ha-
bent, exteras comoditates, vineta, regetes, olivete, uber-
tate frugū ē fructuū, omne deniq. comoditate prosperi-
tates, vita a diis se habere, virtute ante nemo unquā
accepta Deo retulit. 37. Minus recte: propter virtute
eū jure laudamur ē in virtute recte gloriamur, q.
nō contingeret, si id donū a Deo, nō a nobis haberem.

Lasady moralnoy: zenne u Gier: prandypodobne -
kie umie uaret dolne zdefiniowat' atworka obrezo:
Sed qui sint boni ē quid sit bene agi, magna questio
ē - De off. iii. 17;

Nie ma moralności bez Boga prawdziwego -

zima póg: to instrument zabawy, wygody,

providing a family

Wortstellung! - durch: reflexiv!

hostis nepřítel : gori -

adversus hostem aeterna ^{potestatem} laudem erit
Eph. V. 1. Estote ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi.

napierem nięzstoj: stawa rzstoj chore:

u - Dumie nie widzieli przedtem
pokora (Pamuchins)

29. 2. 1978
 postavení stave-
 renie - istota nespôsob po vz-
 pierny ^{obozna} ~~nepriem~~ interes poverby.
 nispunivost na kochan -

1. Cor. 9, 16. nescitis quia tempus Dei estis?

6. 14. Membra vestra templum sunt

Sp. garnet.

resp: Jo tekij; u Sw. Trzech Króli: Drogę pędzi;
pęctous, templtu. repente fit Dei

Tali opune Parviti: ^{robie} pogan suspitnerum: Quales Ligitur
dico e testifur in doct, ut ja no ambuletis, sunt e Genles
ambulant in avaritate semg mi; Tenebris obscurate habentes
intellectu, alienati a vita Dei per ignorantia, quae e in illis,
propter caecitate cordis ipsoz. (Eph. IV. 17. 18.) Qui desperan-
tes, semetipsoz tradiderunt impudicitiae, in operatione
immunditiae ois in avaritia (ib. 19)

Apologia samobójstwa w piśmie
praktykanta je powzięcie -

Dama wober Bogów : Lukan. nie | Koiro
 śmie rozszedzi, kto miał prawo po | parno: p. bra
 nuję stonie : Cesarz w Pompejis-
 44² victrix causa his placuit, sed victa Catu.

9° co bęto się modlić do świętych bogów,
chęba ich magizmemi formalkami Tego.
dziś w świecie lub zedyzacji: woli ich
pomoi - trzećia religia poga: jest magia.

*O corporeis in. Parat: dicit ante no
nuptis e uiduis: bonu e illis n. n.
permaneat sunt e ego Cor. 7.*

charakterystyka określonej przedmioty:

Był on młody, tak wkrótce okazywał
niezręczym, kłamiwym, ~~głównym~~
niezręczym, kłamiwym, głownym i
miał uprzedzenia do polaków i
Chłom, nieustraszeni, duma, chłom -
był tam stałym gościem -

Coś dziwnego że panował wtedy Przepis
zj. munda - tegoż J. Chr. nazywa się
imunde - że o pogrzeb pomocy mowa
w Chr: o żydach: vos ex patre diabolo
estis - wracamy, co to panowanie wa-
tań - homicide fuit ab initio et in aeni-
tate non stetit) -

O chneisiamant: pek 246.
daja najvsemieje inuadentw
druje apostolskie II. 44: habebant vni
communio 45 possessiones e substantias
uendebant e dividebant illa vrbq. prout
cuq. opq erat 46 quotidie quozq. per
durantes unanimiter in templo e fran
gentes vna dnos pane.

Przed dwanaście lat później (1822) m. m. w liście do Traja: gdy krążył powie-
szył się w Pouty i Bitynioz
Wypukł iść iść takki:
Zbięrali się chr.: w pewnych dniach
przed wchodem słońca, śpiewali kole-
nie miernie na cześć Chr.: obojętnie
się przysięgał, że nie będą krążyć, rozbi-
jać, iść iść, że dostrzegą, iść.
iść iść, w im dnu w zbieranie
potem umowa się zbierali na uroty
iść iść iść

Sto lat pójnīj (200) pīre Tertul: mōj
uērōmānų apologetyk: w wzd. 39 quīnse
chneū. agapų pōblnīj jāk. Plin: -
mōi o braters tōi, neny mēnānēj u
pogan -

"Vide, inquit, ut invicem se diligant
- ipsi enim invicem oderunt - et ut pro alter-
utro mori sint parati - ipsi enim ad occidend
alterutrum paratiores erunt ... ex substan-
tia familiarī fratres nunq quē penes
vos fere dirimūt fraternitate ... qui animo
amāq misceant, nihil de rei comuni-
catione dubitant. Oīa indiscrēta sunt
apud nos prāter uxores -

W wzd. 3. 16. - pōmāda rē pōgeniē pō
mianie obyrazō pōmājōz mawōwāz
- gdy rōna stala nę mōltiuz, rpn pōstlūwāz, wtdy pōgenia dēwīn nę pōwne, mōi: mōj
mōwōlnik mōwāz - wtdy nē rē tōkany i. d. rōna, mōj rpn: mōj mōwōlnik dēwī
quos retro ante hoc nōmē magos, uiles
improbos nōverant, ex ipso dēstant, qf.
laudant ...

ad Scap. 2: pōmājō dēwī: pōter, rē
pōwānti nę r dēwāz gniēhōi -

Stosunek do Boga -

1) Chneū. cāgle nę mōltōz - pōgeniē mē
rnat mōltitōz, pōwit tyllō bōgōi o dēwāe
dany lub pōmōi u mēberpēnēstōi
Chneūcni mēl cāgle nę mōltōi -
sine intermissione orate 1 Thess. V. 17.
orantes oī tempore in spīritu Ephes. VI. 18.
Luc. XVII. 1. oportet semper orare ē nō
desistere -

Apostolōnē pō mēbōwstapīenī Pan:
erant semper in templo, laudantes ē
benedicētes dēu Luc. XXIV. 53.

Idaj Act. I. 14

Hi omnes (dij. apost.) erant perseverantes
unanimiter in oratione cō mulieribz ē Maria
inatre Jesu ē fratribz ejz

Coloss. IV. 2. Orationi instate, uigilant, cō oī
in gratiāz actionē.

Ze Regim. stōwī: mē umēli nę mōltōi
zob. u Boissier, religion romaine -
Rénan Conf. d' Angl. 13.

Pierwsza gmina węgry w modli

Act. II. 46. Quotidie quique perdurantes unanimiter in templo i. d. d.

Mejor state górcing modlitwy:

Act. X. 9. ascendit Petrus in superiora. ut. ca. ret circa hora sexta.

ib. XVII. 25. Media ante nocte Paulus & filii orantes laudabant Deum ... me reprezentacji o ten uawet w wierceniach -

Modlitwa w, to Bóg od nas nie daleko - w nim jesteśmy i d. d.

Act. XVII. 27. Quare Deum si forte attulerit eum aut inueniant, quamuis non longe sit ab uobis nostris.

28. In ipso eam minime e mouemur e sumus, sunt e quidam nostrorum poetarum dixerunt: ipsi eam e geng sumus.

Była to chnec: broni i naregje uenimone - Matth. XXI. 22. Et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis. Modlitwa w, naregje: stankai' glosu Bógu wa dury naregje, stankai' naregje pragnienia i argu do glosu tego, w sior. He Tarku pniegla' sumienie parze upokarai' uę a naregje jęgo uę antu' prou' o pniebargenie, o pomor do prapary. Serie uenoro uę karnienie do loring, ktora jest naregje naregje naregje.

Postep moralny tytku mozebu w chnec:

- 1) Chnec: daje swoim wyznawcom naregje i srodki, prowadzace do celu - w modlitwie ktora wprowadza Tarku - Zycie Tarku i zycie ludzkie: byty pogenom uenimone
- 2) Chnec: stania przed omy ~~w tytku~~ potrzebę doskonałości - estote perfecti
- 3) stania wroci - a wroci Chnec.

503
O prawdziwym i rzekomym
postępie

O postępie społecznym

Warunki tego postępu są

a) sprawiedliwość objawiająca się w pra-
wach. Werytka co, życie w imię a nawet
życie cały podległy jest prawom - prawa
te są niezbędnym warunkiem, nieodzowną
formą istnienia i działania wrażliwej.
Ale prawa te muszą być stałe - inaczej
nie będzieładu w imię, nie będzie celowości.

Tem doskonałym ma być imię, im więcej
w hierarchii bytu, tem prawa są zastrzeżone -
szere, delikatniejsze, tem więcej potrzebują
mądrości.

Społeczeństwo ludzkie to najdoskonalszy or-
ganizm społeczny, jaki istnieje - prawa
jego dziełem organizacyjne i zastrzeżone.
Tem społeczeństwo jest bardziej zbliżone do
pierwotnych form istnienia, tem bliżej
praw ale tem mniej także objawia
się życie.

Nieustanne męczarnia co być wzrostu
i życia praw.

Teżakże wzrostu praw nie jest dorode-
nie dobru - muszą być sprawiedliwe.

Prawa będą sprawiedliwe, jeżeli zabezpieczą
najlepiej wolności jednostek. Na to potrzeba,
zbyć więcej i więcej jednostek byty głośnie
oceanu prawodawstwa.

Tod tym względem potrzeba holozalna winia
między innymi pogasić a chęć:

U pogas sprawiedliwości jest stale deprecjacja
wogami a miejsce jej zajmują samowola, kary.

Wszystko to wewnątrz:
całe klasy podległych podległości są,
miejscu praw - niewola -

W Spanie 10:000 wolnych a jakie
50 milionów niewolników - Heloten
w Korynie 30:000 wolnych a 400:000
niewol.
w Atenach 20:000 wolnych a 400:000
niewol.
w Rzymie jeden obywatel miał 10000
niewol.

Coloss. III. 18. Mulieres subditae estote uiris, sicut oportet,

in Domino

19. Uiri diligite uxores uestras sicut diligit amen-

esse ad Mar.

20. Filii obedite parentibus per oia, h. est placitu e in Doi.

21. Patres nolite ad indignatione prouocare filios uestros, ut non pusillo animo fiant

22. Serui obedite per oia dois carnalibus, non ad oculu seruientes, quasi hoibz placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deu.

23. Quodcumq; feceritis, ex animo operamini sicut Doi e non hoibz.

24. Scientes qd a doo accipietis retributione hereditatis. Doi Chr. seruide.

IV. 1. Doi qd iustu e e equu, seruis prestare, nientes qd e uos Doi habetis in uobis.

Kajniczki filozo: uazrajis niewolę ze wcz godzinu, potniebnu nawet -

2° obywatelo takie ~~we wzajemnej~~ nie maja wolności - teokracja - despotyzm

3° w krajach niby wolnych tytko mala rzec wywa praw ~~opracowania~~ a nawet te prawa no, nieschowane, niespra niedziwicia -

Socjalizm oportunistki

cezaryzm

ostracyzm w Atenach

W polityce rewolucyjnej

1) indywiduum ma praw żadnych

2) ludy barbar: wyjęte z pod prawa

3) wojna stanem legalnym

4) we wojnie ustanowi prywatna inicyjatywa prywatnych nigdy nie uawane -

Chine: w piem. wskaz nie wplywatu na prowadzenie, ale wyzkonywanie od razu ~~przebiegi~~ ducha swego do dziedziny intelektualnego postępu -

1) w polityce rewolucyjnej

a) pryncy od zmieszczenia niewoli

b) od ograniczeniem ~~tyranny~~ swawoli na ~~doszyc~~ ^{swawoli}

c) od ~~uproszczeniem~~ wyzskub -

2) W polityce rewolucyjnej

a) indywiduum dostepuje praw

b) ludy barbar: brane pod opiekę Krowsta

c) wojna tagidone wyrokiem Krowsta

d) prawo azylu na wyzskub -

Atenzki - Genewski -

Atycki -

non e potestas nisi a Deo Rom. 13.1.

Drugim warunkiem postępa społecznego jest
miłość.

Sprawniejsze organizacje społeczne, miłość
je życiem pniecia, tam ta i społeczeństwo
i jednostkom daje jasn określone persfery,
ta u każdej persferze stania punkt i wskazy.
Tam ta naprzód, pniecia, nego nie wolno,
ta naprzód, pniecia ja, mianem, co a-
lerij ugnie -

Otoż miłość jest pragnieniem całego człowieka:
z niego dopiero nastata - daniel byty zapewne
polski, bo ogień Boży nigdy w duszach
nie wygasł zupełnie, ale ogień ten przyszedł
wyskakił stata na miłość dopiero w chnie:

Matth. 22. 37-40

Rom. 8. 5.

1. Joan. 14. 7

- 1) Wychodzić ze zasady miłości, choć było zerne
pniecia i chnie, obkładać ją wielkimi karami-
 - 2) było pniecia wyprzekierowaniu robotników
 - 3) uważać na to, żeby robotnik miał swój
wyprzekierunek, swój czas na życie i pracę
 - 4) zachęcać do zakładania szpitali - hotel
de Dieu - ochronki -
 - 5) otwierać szpitale szerególnie opiekować
- Sw. Wincenty a Paulo -
Siostry miłosierdzia -

Tak cała polityka wewnętrzna była pniecia
podtrzymywaniem miłości -

wewnętrzna nie mniej, może ścisłej
jennie obowiązu działo miłości, bo tańszej
prawa, nawet wgnieć za wolność, miłość
za obywateli -

Misyjnerze -

Wszyscy katolicy narodził ten dzień i dniem
włoski: i zagabond iel cattolismo -
wzmiankuje się o abrogacji propozycji Labure
zworowej we Francji ex emeryta Klerkowi w
stolicy włoskiej - ex emeryta narodził i pniecia

Matth. 22. 37. Mit illi Terq: Diliges Dām Deu
tuā et toto corde tuo ē in tota anime
tua ē in tota mente tua.

38. He ē maxima ē prima mandatu.

39. Sec. ante simile ē huius: Diliges
proximū tuū, sicut te ipsū.

40. Tu his duobz mandatis univēse
lex pendet ē prophetæ.

Rom. 8. 5. caritas Dei diffusa ē in cordibz
nostris per Sp. S. qui datq ē nobis

Joan. 14. 7. Carissimi, diligamus nos invicē,
quia caritas ex Deo ē. Quis qui di-
ligit, ex Deo natq ē et cognovit
Deū

1) Znaczenie jałmużny i chle:
pienizce gminy przysłać sobie pomocy pienizce:
dyktowanie zaferam: publ. dyktogram:
Sędzi Stefan i Wawrzyniec

2) Pannachig mazi Pauling, córki Sw. Pauli -
consula pryncipos (Stier.), senatori satorzt w
pnieć nymistkim ochroną, przytulisko xenodochii

3) Porzecznie zakładano szpitale

4) Wykupowano jeńców, zadłużonych i innych
nie wolności -
Sw. Paulin z Noli
Tryniterze
Sw. Wincenty a G.
Siostry miłosierdzia

Wskazywał i filozofowie: narodził do
pniecia miłosierdzi:

Amsterd. wiodzież w Bregincie ugnie
do szpitali

Bractwa pogrzebowe w maskach i wosach
i armienie dyktogram: i wosach
Włoski i wosach

J barbar: tpeienii krajowców.

German. 7. lut. 81. z powodu powstanie Boersa
przytaca opowiadanie Dr. Wangemanna, Peter-
mann, mittheilgen aus. Inst. Verth. geogr. an-
stalt über wikt. neue erforsch. auf d. gesamt.
gebiete d. geographie. Ergänzung V. n. 24.
str 20. Odnieszt dnie jaskinie w Makassaport
je i biely i szethi szkielety ludzkich, po-
mierane ze wzrosciem i spietem dwunogu.
Schmit iu tem kwił Makassap z swojem
plemieniem Kaffow - kwił w oblegajacych
Boersow zbadzietko otmy a iate plemie
gdz plemion owe jaskinie nie xlaty iu zbyto
dymem udmione - Stalo iu to w r. 82.
Gdz Anglii iu wicili niestalo 25000
B: iu 25000 krajowców, ktorich nie-
bitorini gubili - mordowci, zabierali
dzien aby iu chorci na niewolnikow -
religia nardowa jest holend. reform. wyzna-
nie ^{wyznawcy} religii tolerowane - z wyjątkiem
Katol. Kwi

O działaniu misjonarzy.
Oni jedni cywilizują prawników i pod kazi-
Dym względem -

Cywilizacja w pojęciu nowoczesnym nie
nie, uprawianiu otogiem leżą, iu krajów
lato lasow dzienowych a tpeienii tubylew.
Gonej jenne nie dzieje, gdy krajowcy
maja cywilizacy - cywilizacyjnym
Chinowkom - Jest to cywilizowanie
oparte na tpeieniu bloniego.
Tymoz cywilizacy misjonarzy.
Wyznawcy, żeby duze porzyskali nielu
maja ku temu srodki wznieci prwste jak
potrzeba.

Zaczynają od strony moralnej - przynosi
religia, ktora jest podstawą moralności
misyjnej ewangelii, ktorek moralności
Misy: wlewa w dziełnego najinżare, naj-
zaczynają pojęcia
naprzed o Bogu
potem o nim samym
wskazanie o blonien

Powinny Bogu, ~~przekazanie~~ odkup-
winosi iu biedny dzieł do pojęcia stoniej
godowci, walom iu, godowci bloniego
Zwienere chnie podlegę pod wiedzid w-
zumu, przysparanie stoniej, chstone za-
mienia w miłoci osierowca, stala, oby-
mizyca wyistkii:

Trzestaje byi ludzienec, zabierali dzien
chorych wstawa, wstawa. Wozny miedzy
pokoleniami bratobojare ustaja, niewola
miska - Pomsta kapitala, wstawa, stoniej
leznice prawn zarazom.

Poligamia miska, familie wstawa
ziona ~~potencja~~ racjonalnem Weryfikie
stowanki społeczne i polityczne zmie-
nia iu od raru. Pomsta parafie
a z niemi stowanki społeczne, towanysha

O prawdziwym i rzekomym

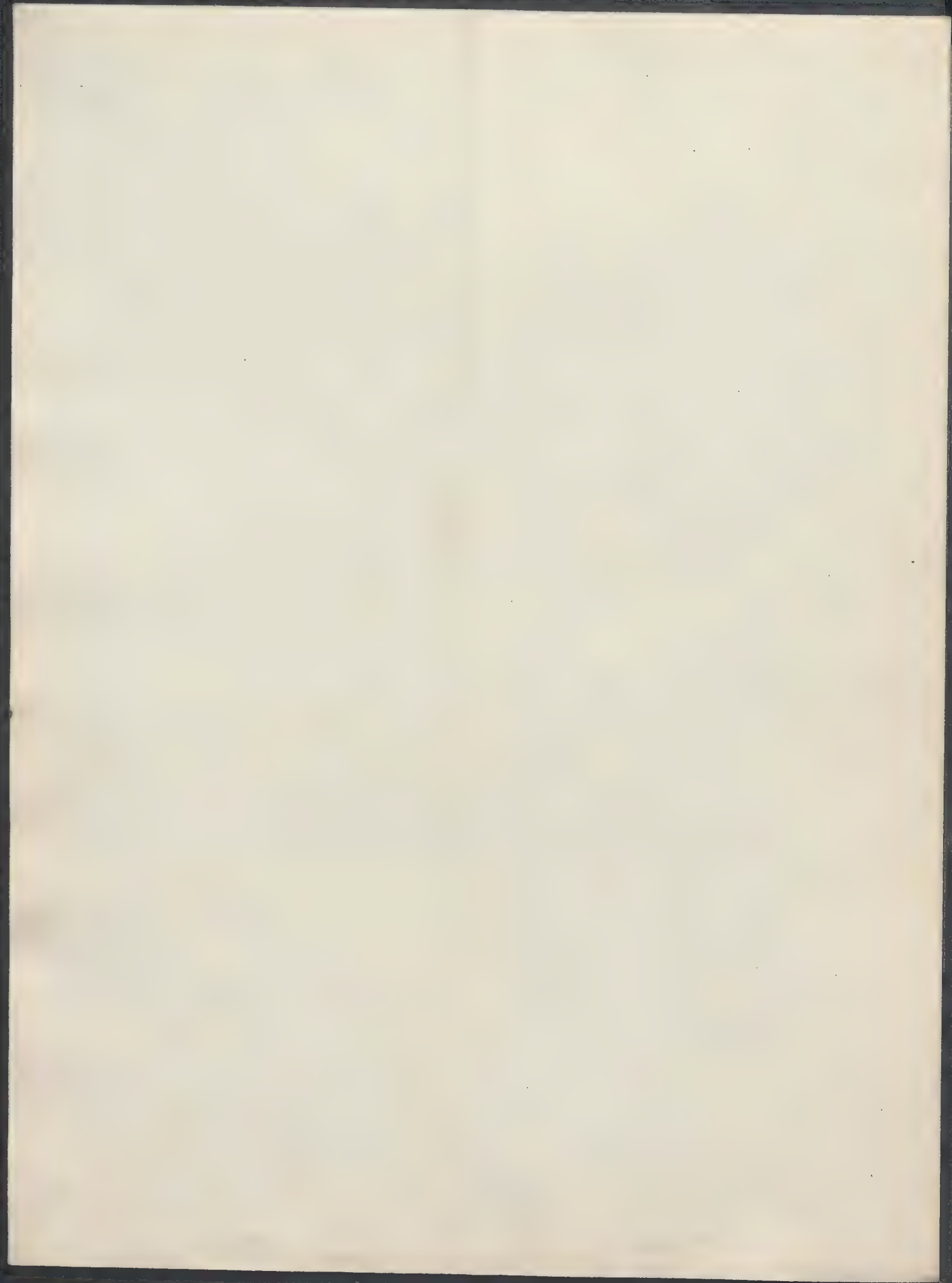
postępie

rozumia się drakulizm, energia, wola, zmiłka strach i przyspieszenie ustają zabobny - bojaźń przed demonizmi - zmiłkami - W mieście barbański stała nowa społeczność stała się uczynna, otwarta, uczta i modyfikacja - pilna, ~~trzeźwa~~, przemyślna -

Tak istnym umysłowym rozumie się, że one wspaniałe dziełem pedagogii: Oponiadaże ewangelii jak stawała się społeczeństwo nowe, tak i język nowy. Biedny żargon leżący barbański ramienia iś w język piękny, wykształcony, literacki. Tymczasem pismo iś: układała katechizm, miewała Karenie. Około 30 języków, które nawet nie miały alfabetu, stały się pisemnymi, dostały literaturę. Drugie pismo iś. Tymczasem już na 300 języków.

Za tymczasem: pismo iś. iś. gram: i stornik - potem pieśni Korinckie, utwór pętyzme, Kiericki naukowe i układy - niezbyt układy młodych lewistów i katechetów.

Porządek ich liter: umysłowe ogrody - Ale nie mniejszy rachunek materii: wzrogi - Zdawałoby się że między: nie na ten sposób nie mogą a one mogą umysłowo - tu iś sprawa, 10 chr. T. pomiędzy i układy inżynierów kółek nieb: a renty będzie wam przędane. Rozmawia umysłowe iś. dają namówianym narzędzie do umiarkowania, ratem i materii: wzrogi. Z wypracowaniem wity do potrzeb ubogich - Kiedy między: umysł. do Polinarii przedstawia 250 000 fr. wzrogi abgth w towarach -

Sroda 10. listop - 80.

835

Myśli & Konferencje:

Takie stanowisko ma zajęć naszym
z Kleru?

Mowa tu o stanowisku osobistym
Osoba, Kochająca Chrystusa, zna tylko
jego miłość a nie prośbę miłości -
Wszystko co robi, robi dla niego

Wszystkie działania ludzkie muszą
być trybem chwały:

do czego robić?

jak robić?

na co robić? innemu Tom:

obudzić

opozob i

cel działania

1. Obudzić mogą być rozmaite, ale
jedna tylko jest prawdziwa, jedna
tylko odpowiedź nasza: czyja chwała:
Szeli prawdę, że Kochamy Chr. równy
wszystko dla niego a nie dla innych
próbników

Uważamy iż, że Chr. tak chce -
zdybą nie chcąc, ponieważ być go -
tymi naszymi naszymi.

Czy Chr. = T. chce abymy z niego?

- 1, o repetytywach
- 2, o przekładkach
- 3, o korzystaniu z czasu.

Rom. 8, 35: Quis ergo nos separabit
a charitate Christi.

13, 14. Induimini D. T. Chr.

14, 18: Qui enim in hoc servit Christo,
placet deo et probatur ē hōibz.

15, 5: sapere se. T. Chr.

Cor. 2, 16: nos autē sensu Christi habemus

2 Cor. 3, 3. epistola estis Christi.

2 Cor. 10, 5. in captivitate redgentes
omne intellectū in obsequiū
Christi.

Gal. 4, 19. Formetur Chr. in vobis

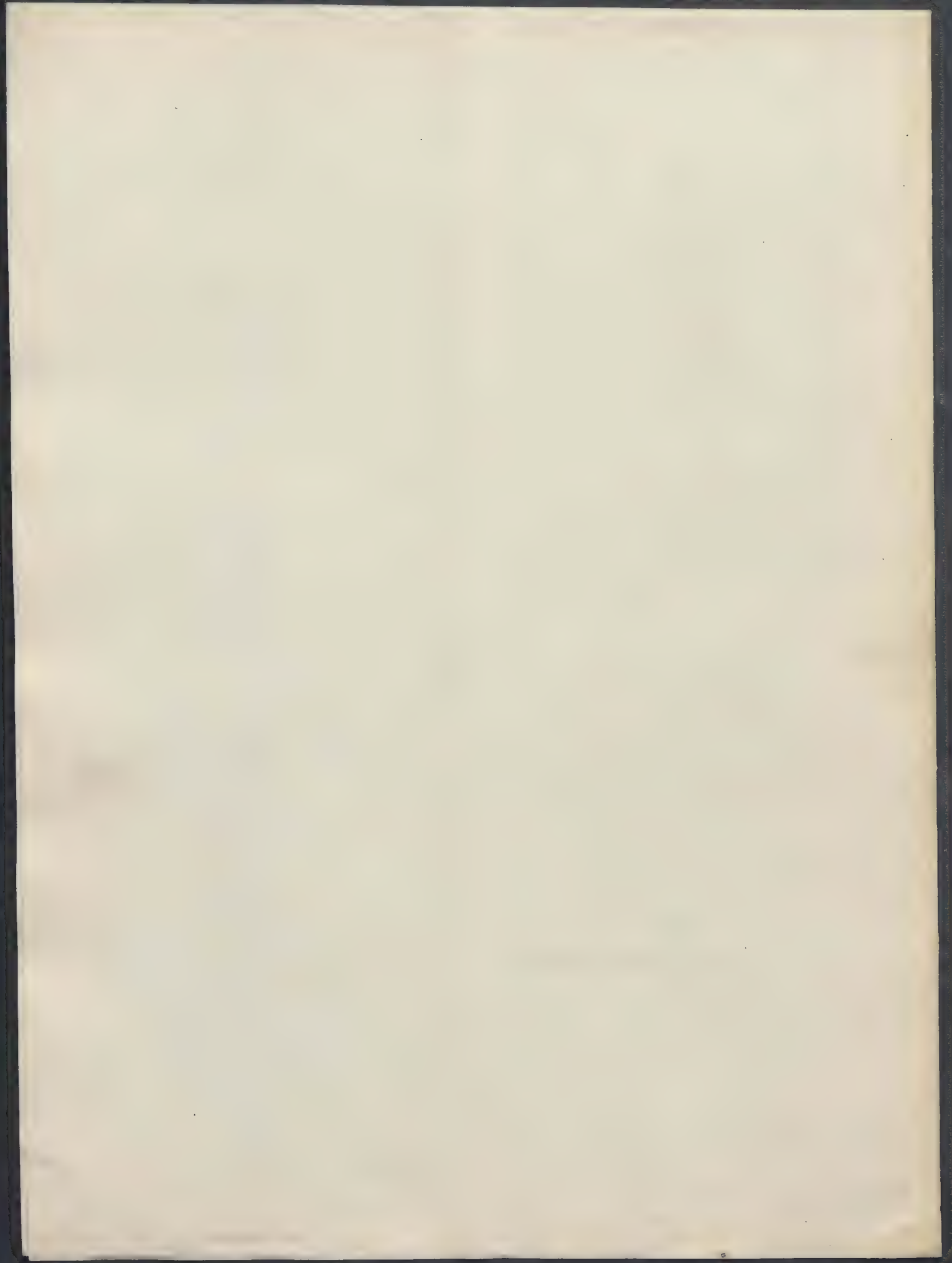
Ephes. 1, 10. Instaurare oīa in Chr.

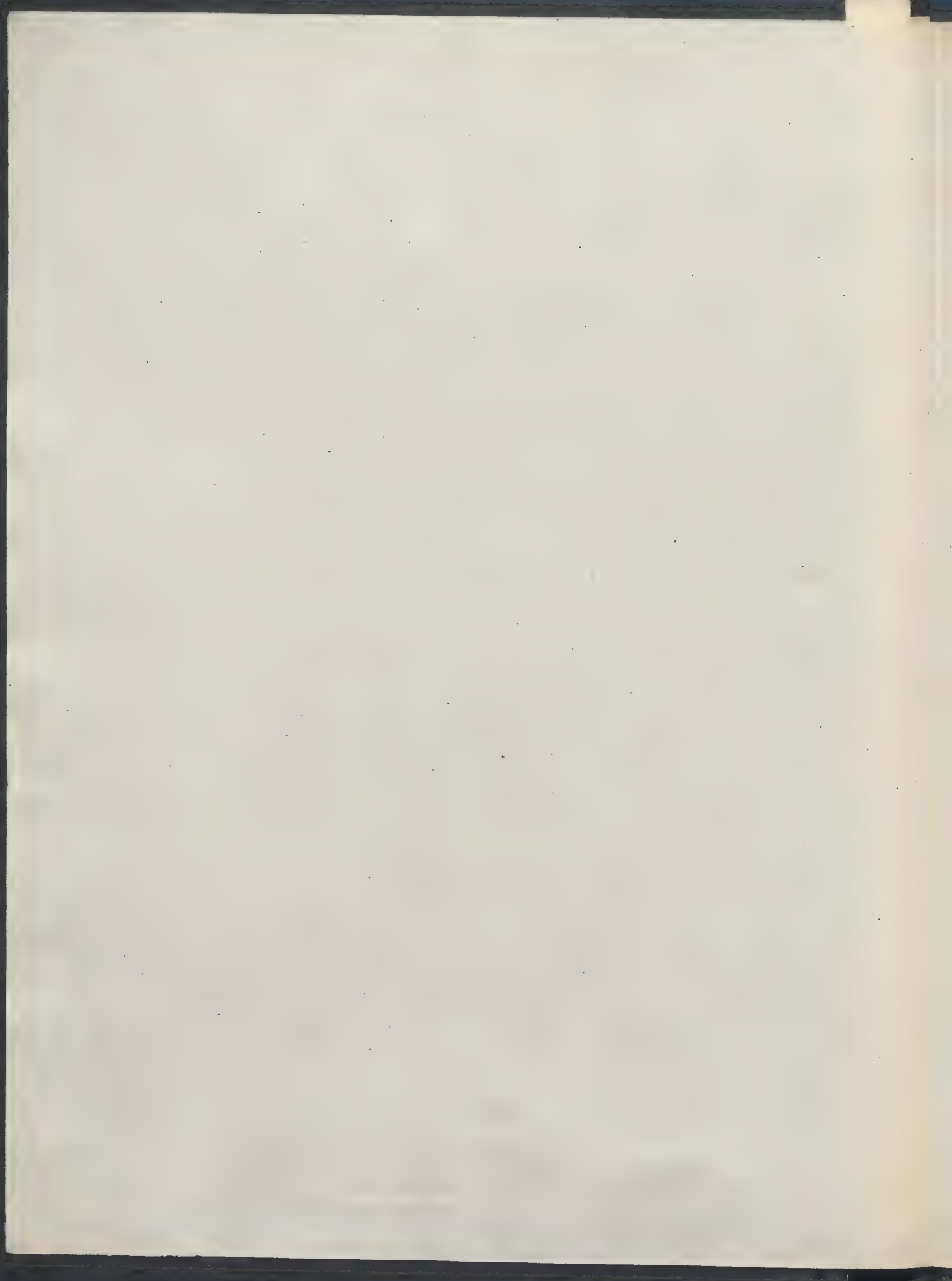
3, 19. Scire etiā supereminente
scientiā charitate Chr.

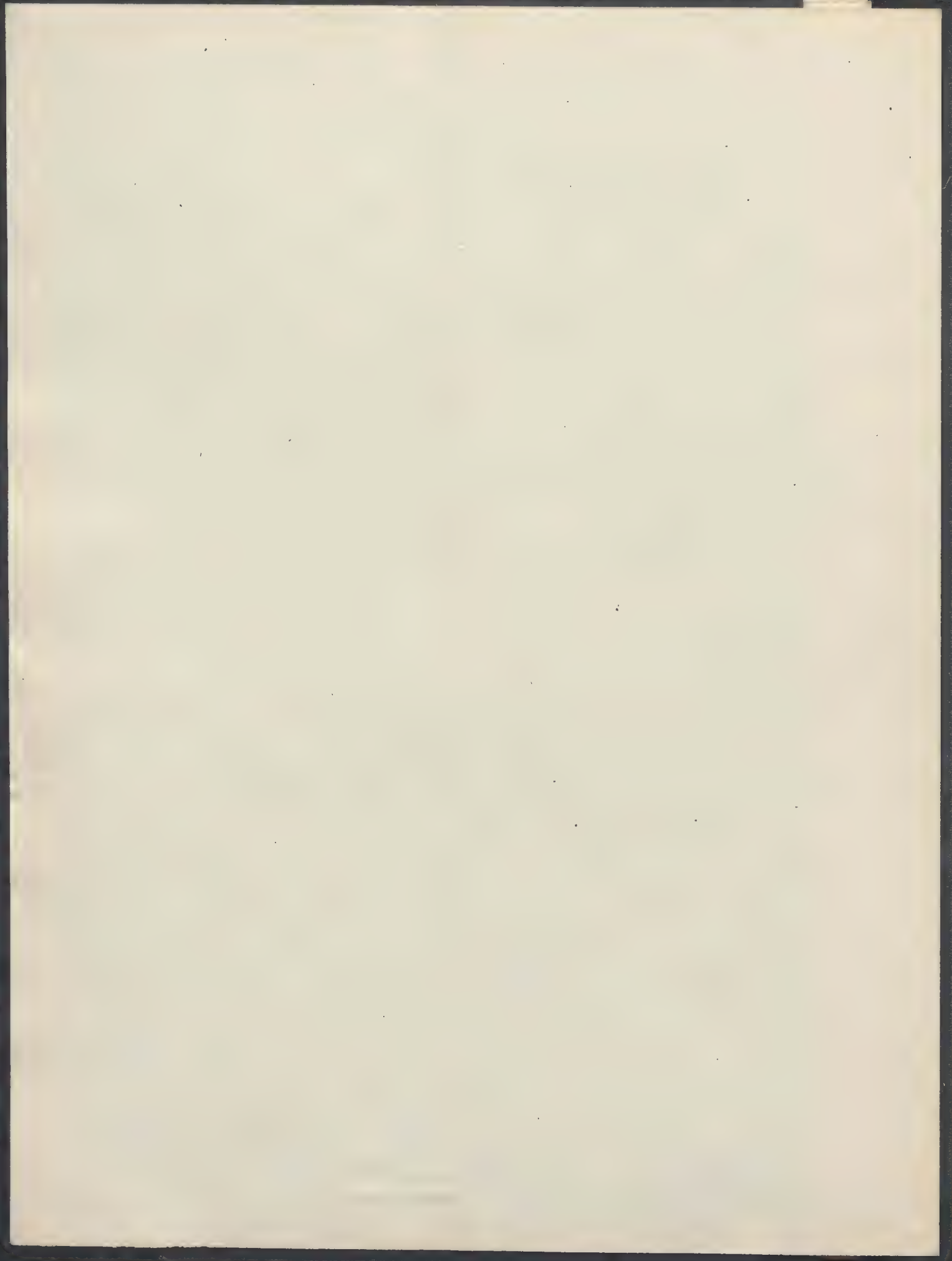
Phil. 3, 8. Existimo oīa detrimenta
esse propter eminentē scientiā
Chr. Doi mei

Colos. 3, 17. Oē quodcumq; facitis in verbo
aut in opere, oīa in nomine
D. T. Chr.

24. D. Chr. servite.

Może być postęp w złem i dobrem :
w pieciu, jak w Polsce za Sasów,
we wielożenstwie - n.p. haremu Salomo-
na -

ale także w dobrem : we wskreś-
zaniu - Bto: Labre - próbowa Vianey
w krytyce : Sw. Stanisław Kostka -
[w uroczu Sw. Tomasz z Akwinu
(na przewidywanym punkcie rozwoju
stoją wzm: gladyatorowie)]
To jest postęp "moralności".

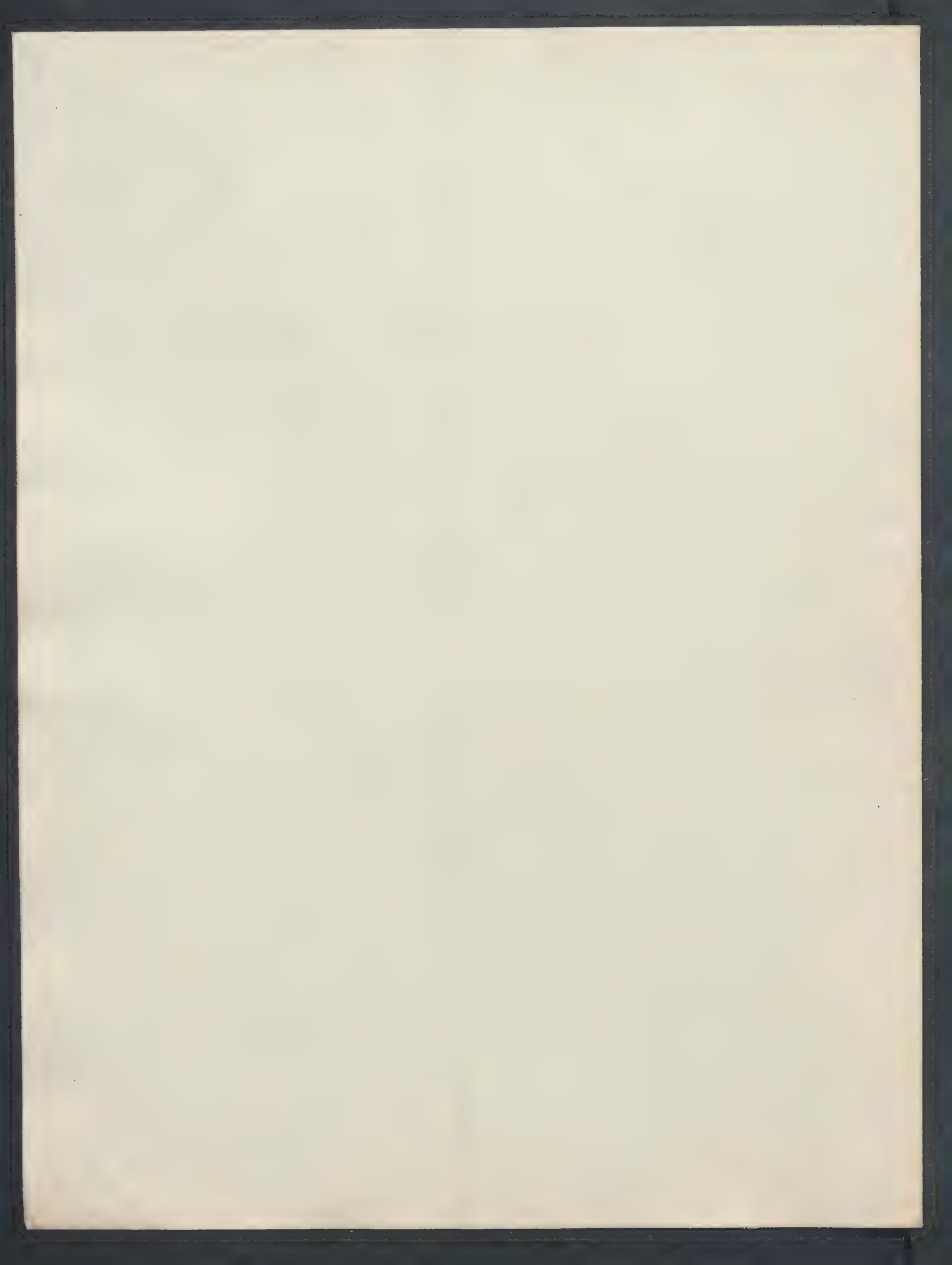
Może być także postęp w rozwoju
umysłowym, gdy kto od jednej przesady
znanej przechodzi do coraz nowych, nie-
znanych znajdując za pomocą nowych,
nieokreślonych za pomocą nieokreślonych.
Taki postęp jest w matematyce, me-
chanice, w naukach doświadczalnych
Taki także w filozofii : gdy z jednej
pierwotnej idei wyprowadzam nieskoń-
czenie inne. Taki to postęp w nieskońco-
ności

Teraz się wychodzę za bieżącą rasę,
od masy, która nie jest ani pierwszą ani
jedyną a zawieram wszystkie różnice,
wtedy mamy postęp fałszywy.

Część nauki wymyślono w imię takie-
go postępu : alchemia, astrologia,
sofistyka, system Raymunda Lullusa
systemy filozoficzne i heretyczne.
Mądrość Chin, Indii i nowożytnych
mądrości Europejskich -

Rezultatem tej metody jest bierne
postawienie słów, jak uoha papugi -

Tylko w chrześc: jest prawdziwy prawdziwy
postęp we wierze, miłości, prawdzie,
wolności - byłoby mię powtarzane bierne.

Charakter chreścianiski

^a charakter narodowy.

Zawruty: Każdy naród ma swój charakter, który jest istotnością jego a zarazem duszą i treścią.

Chreścianstwo powinno się do tego charakteru zastosować.

Wszystko ułożyć nie można, bez zaparcia swego kosmopolityzmu pochodzenia. Stąd musi chreścianizm nie tylko przeobrazić charakter narodu: czego na jedno wychodzi, być w niezgodzie z tradycją, w nieprzejmieniu z narodowością.

Chreścianizm jest nieprzejmieniem charakterów narodowych

Odpowiedź:

Czy to jest charakter? Pewna jednostajność w działaniu.

Mieć dobry charakter? czy charakter: nie mieć charakter:

Czy ta jednostajność jest przymus? Przysięga, że nie. Gdyby nie była, miałby każdy stonicki swój charakter: a wszakże nie, że wreszcie większy brak charakteru.

Przymuszone są stonicki pewne władze i pewne prawa, według których władze te rozwijają się i mogą działać.

Tę władzę duszy: umię, rozum, wola. Ma charakter: władają się przeważnie dwie ostatnie.

Jeżeli charakter: ma być jednostajnością w działaniu, musi mieć swoje niedziedziczone woli. W istocie każde działanie z woli pochodzi. Ale działanie jest tylko wtedy

światowe, ludzkie, nie instynktowe, jeżeli mu towarzyszy rozum.

Będzie więc char: jednostajności w objawach rozumnej woli.

Rozumna wola nie jest nam przyporządkowana przynosić nam świat ślepa wola, kierująca się instynktem i rozum bez treści. Zadaniem życia ludzkiego jest napędlenie rozumu wiedzą a zasadą i porządką, wydobytą z tej wiedzy, narzucić woli w działaniu. Wtedy wola staje się rozumna. Im większa ~~jest~~^{zależy} będzie siła i zasada a tańsza w stosowaniu się do nich, tem większa będzie jednostajność woli rozumnej, tem zupełniejszy jej charakter.

Taki char: jest rezultatem wyrobem wolnej, samowolnej pracy.

Aby ta praca się udała, potrzeba oprócz dobrej woli trzech rzeczy:

1° wiedzy prawdziwej

2° taktu. Rozumu

3° przyporządkowania przyniosła ciała, pewnych warunków bytu geograf. i społecznych.

Gdy zabraknie jednego z tych czynników praca uderzy się we ścianę, ale nawet gdy wszystkie są pod ręką a nie ma dobrej woli, praca jest nadaremna.

Widzimy, że w nierozwiniętych jednostkach praca się nie uda, to samo godzi się powiedzieć o narodach.

Charakter dawnych tubylców Ameryki był o krótki, rozwinęty - pijanstwo i poligamia były ich głównymi cechami. Był ten charakter był ludem otyłym przyporządkowanym do łowów - przyporządkowane do tylko popędy przyporządkowane ale nie ich nadwyróżnienie.

Poligamia jest nadużywaniem poprzedni-
jstowego. Bóg na nią zerwał ożen
wraz z wyjątkami, kiedy chodziło o
zachowanie lub lepsze rozmnożenie rodziny
patriarchów a z niemi kulta i wiadomości
prawdziwego Boga.

To za temi wyjątkami zawsze poligamia
(nawet wzrost) był zakazany. Chrystus
Pan straszy Żydów o wzrosty.

Poligamia zamieniła najładniejszą
kraj w pustynię, bo gdy bogaty sa-
biwał ob swego haremu mnóstwo ko-
biet, wielu biednych musiało żyć w
mimo-wolnym celibacie.

Czemie więc taki char: naród: Nie-
dobry, bo niezrany wolności i wzrostu
narodu. Do takiego char: nie może
zastoić się nie chorze: Musi go wyko-
nawie, aby w miejsce jego stworzyć
nowy.

Tylko w chorze: może Karidy otworzyć.
Karidy naród wyprosić sobie char: pra-
wizmy, który jego wzrost i wolność
ubierze.

Taki char: nadużywanie sił
zmysłowych i niepostawienie do
władzy.

Przemiła między Anglią a Turcją
lub Egiptem -

Niestety państwo chneń. stworzone
robotnikiem liberalizmu -

prostytucja gorza od poligamii
stan wyzyskiwanych robotników gorzy
od niewolników

Idea nowożytna niepodległości gorza -
od pogańskich idei wolności (która była
zawsze etniczna)

Lepiej być niewolnikiem a poganem, niż
wolnym a nowożytnym nieprzyjacielem chneń.

Karidy ma prawo do żony, a jeżeli
zbyt ubogi, by własny dom prowa-
dził, powinno państwo mu w ten
dopuszcz - instytucję posagów
dla biednych dziewcząt w chneń.
Krajach

